

## **U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci obvineného **V. M.** pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. zák.) a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. augusta 2013 v Bratislave sťažnosť obvineného V. M., ktorú podal proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, zo 16. augusta 2013, sp. zn. Tp 53/2012 a takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného V. M. **sa z a m i e t a.**

### **O d ô v o d n e n i e**

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo 16. augusta 2013, sp. zn. Tp 53/2012, na podklade návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, predĺžil lehotu trvania väzby obvineného V. M. do 7. apríla 2014.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený M. sťažnosť bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o výsluchu, ktorú písomne dňa 18. augusta 2013 prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil (č.l. 559). Podľa názoru obvineného, aby ho bolo možné vziať do väzby, resp. ponechať ho vo väzbe, musí okrem formálnych náležitostí existovať tzv. dvojitý materiálny predpoklad vzatia do väzby a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby. Pri rozhodovaní o návrhu na predĺženie lehoty väzby je potrebné skúmať materiálnu podmienku obvinenia spočívajúcu vo vyššom stupni pravdepodobnosti, že páchatelom trestného činu je konkrétny obvinený. Nestačí len všeobecné podozrenie z trestnej činnosti konkrétne nepodložené. Z trestnej činnosti obvineného usvedčuje iba výpoveď svedka K., ktorý figuruje ako kľúčový svedok aj v ďalších trestných konaniach

obvineného. Vierohodnosť výpovede tohto svedka bola predmetom znaleckého dokazovania. V tejto súvislosti obvinený poukazuje na ustálenú judikatúru (R 12/1987), podľa ktorej znalec psychológ je povolaný vyjadriť sa k črtám osobnosti obvineného, prípadne svedka, nie je však oprávnený vyjadrovať sa k otázke vierohodnosti jeho výpovede. Obvinený ďalej poukazuje na rozhodnutie námestníka Okresnej prokuratúry Topolčany, že výpoveď svedka K. obsahuje viacero rozporných tvrdení. Neexistuje žiadny procesne spôsobilý dôkaz, ktorý by usvedčoval obvineného zo spáchania skutkov kladených mu za vinu. Podľa názoru obvineného rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie došlo k porušeniu princípu právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď.

Obvinený ďalej namieta nezákonný spôsob jeho odovzdania venezuelskými orgánmi slovenským orgánom v Ríme. Z Venezuely bol vyhostený na základe červeného medzinárodného zatýkacieho rozkazu vydaného Interpolom č. A - 3688/6-2011 z 21. júna 2011, teda analogicky pri uplatnení zásady extradičného konania mal byť predvedený pred sudcu, ktorý na jeho osobu vydal zatykač a nemal byť predvedený pred sudcu pre prípravné konanie, ktorý naňho vydal zatykač vo veci, v ktorej je teraz vo väzbe. Z uvedeného vyplýva, že o jeho vzatí do väzby 7. februára 2013 nerozhodol zákonný sudca.

Obvinený V. M. preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté rozhodnutie a prepustil ho z väzby na slobodu. Zároveň obvinený v zmysle § 304 ods. 2 Trestného poriadku požiadal o účasť pri rozhodovaní o jeho sťažnosti proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty väzby.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku. Zistil, že sťažnosť obvineného V. M. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúra Západ pod sp. zn. ČVS: PPZ-418/NKA-PZ-ZA-2012, pôvodne vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ, oddelenie vyšetrovania pod ČVS: (PPZ-96/BOK-ZA-2012) pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania

zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Trestného zákona (skutok č. 1) a pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v uznesení.

Obvinený V. M. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 53/2012, zo 7. februára 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tos 6/2013, z 20. februára 2013 z dôvodov uvedených v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. Lehota väzby u obvineného začala plynúť 7. februára 2013 o 10.10 hod. a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 53/2012, z 10. apríla 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Tost 15/2013, z 10. mája 2013 bola zamietnutá žiadosť obvineného V. M. o prepustenie z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-418/NKA-PZ-ZA-2012 a súdneho spisu, sp. zn. Tp 53/2012, dospel k záveru, že sudca pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvineného postupoval správne a v súlade so zákonom.

Pri rozhodovaní o sťažnosti obvineného mal najvyšší súd na zreteli tiež ustanovenie § 76 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého môže väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a v konaní pred súdom trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného poriadku základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov, prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa druhej a tretej vety § 76 ods. 3 Trestného poriadku predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa ods. 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obťažnosť veci

alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa ods. 7 (v danom prípade 25 mesiacov).

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd Pezinok pri svojom rozhodovaní dodržal všetky formálno-procesné zákonné podmienky a taktiež z vecného hľadiska je rozhodnutie o predĺžení lehoty väzby správne a zákonné. Sudca pre prípravné konanie rozhodnutie náležite odôvodnil, a preto najvyšší súd na tam uvedené skutočnosti poukazuje a tieto si osvojuje.

K predmetnej veci je potrebné predovšetkým uviesť, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené, boli spáchané, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spolu s ďalšími osobami spáchal obvinený. Pri vykonávaní dokazovania najmä preverovaním obhajobných tvrdení obvineného, že v čase páchania skutkov sa nachádzal v cudzine (podrobne túto otázku ozrejmuje Špecializovaný trestný súd Pezinok na str. 4-8, 13, 14 svojho rozhodnutia), nedošlo k zmene dôkaznej situácie v prospech obvineného, aby sa podozrenie zo spáchania trestnej činnosti rozptýlilo alebo výrazne zoslabilo.

Na jednotlivých dôvodoch väzby sa doposiaľ vykonaným vyšetrovaním nič nezmenilo, dôvody väzby sú rovnaké, ako boli ustálené pri rozhodovaní súdov o vzatí obvineného V. M. do väzby.

Pokiaľ sa jedná o sťažovateľove námietky ohľadne vierohodnosti výpovede svedka K., tieto už boli predmetom konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky a súd sa s nimi vysporiadal v uznesení 1 Tost 15/2013 z 10. mája 2013, preto sťažnostný súd v tomto štádiu konania odkazuje na dôvody rozhodnutia z 10. mája 2013.

Námietku obvineného, že o jeho väzbe bolo rozhodnuté nezákonným sudcom sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 20. februára 2013, sp. zn. 3 Tost 6/2013.

Obvinený V. M. bol zadržaný na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu ako aj Medzinárodného zatýkacieho rozkazu, ktorý vydal sudca pre prípravné konanie

Špecializovaného trestného súdu Pezinok, a preto bol v súlade s ust. § 73 ods. 4 Trestného poriadku dodaný súdu, ktorého sudca príkaz vydal a ten v zákonnej lehote o väzbe obvineného rozhodol.

Podľa § 491 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku medzinárodný zatýkací rozkaz stráca platnosť odovzdaním vydanej osoby súdu podľa § 494 ods. 1 alebo súdu, ktorý vydal príkaz na zatknutie podľa § 73 ods. 1, odvolaním, vydaním nového medzinárodného zatýkacieho rozkazu v tej istej trestnej veci.

Vydaním nového zatýkacieho rozkazu vo veci predchádzajúci zatýkací rozkaz stráca platnosť. Ani súd, ktorý vydal pôvodný zatýkací rozkaz, ani súd, ktorý vydáva nový zatýkací rozkaz nemusí pôvodný zatýkací rozkaz v tejto situácii osobitne odvolať. Zatýkací rozkaz vydáva súd, ktorý je v danej trestnej veci príslušný konať v čase, keď k potrebe vydania nového zatýkacieho rozkazu dôjde. V danom prípade na vydanie zatýkacích rozkazov bol príslušný Špecializovaný trestný súd.

Podľa názoru najvyššieho súdu u obvineného V. M. je daná materiálna podmienka väzby, teda že skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie sa stali, majú znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že sa skutkov dopustil aj obvinený V. M.. U obvineného V. M. je splnená aj ďalšia materiálna podmienka existencie väzby aj v tomto štádiu konania, pretože je daná reálna obava, že obvinený by sa po prípadnom prepustení z väzby na slobodu mohol správať spôsobom predpokladaným v ust. § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku. Okrem toho, že obvinený sa trestnému stíhaniu vyhýbal pobytom v cudzine, v prípade uznania viny mu hrozí pomerne vysoký trest odňatia slobody. Obvinený V. M. patrí medzi kriminálne závadové osoby páchajúce obzvlášť závažnú trestnú činnosť sofistikovaným, detailne premysleným spôsobom spolu so spoločníkmi. Z odpisu registra trestov vyplýva, že bol už viackrát súdne trestaný za rozličnú trestnú činnosť. Jeho prepustením na slobodu preto naďalej hrozí, že môže ujsť, aby sa vyhol trestnému stíhaniu. Trvá tiež reálna obava, že na slobode by mohol ovplyvňovať najmä hlavného svedka J. K., alebo že by mohol pokračovať v páchaní trestnej činnosti. Ako už vo svojom rozhodnutí poukázal Špecializovaný trestný súd, je potrebné vykonať celý rad dôkazov (preverenie okolností ciest obvineného do Kanady a Číny v nadväznosti na počet pasov a podozrivé okolnosti ich získania, vysporiadať sa so zaistenými mobilnými telefónmi, vypočuť svedka, ktorý sa nedostavil na predvolanie vyšetrovateľa, počkať na výsledky vyžiadaných právnych pomoci z Rakúska, Nemecka, Kanady a Číny, atď). Tieto úkony

si vyžadujú primeraný časový úsek, ktorý aj podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je možno konkretizovať do doby predĺženia lehoty väzby, t.j. do 7. apríla 2014.

Najvyšší súd konštatuje, že doposiaľ vykonávané vyšetrovanie prebieha v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku bez prierahov.

V súvislosti so žiadosťou obvineného zúčastniť sa neverejného zasadnutia za účelom konania o jeho sťažnosti v zmysle § 304 ods. 2 Trestného poriadku najvyšší súd uvádza, že z ustanovenia § 302 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že pri rozhodovaní o väzbe má právo zúčastniť sa neverejného zasadnutia aj prokurátor, obvinený a jeho obhajca. Pri rozhodovaní o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe môže predseda senátu účasť týmto osobám umožniť. Sťažnostný súd nepovažoval za potrebné umožniť účasť obvinenému na neverejnom zasadnutí, nakoľko jeho obhajca v písomnom podaní sťažnosti vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil námietky obvineného k väzbe a taktiež obvinený mal možnosť vyjadriť sa k dôvodom väzby pri jeho výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie 16. augusta 2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu Pezinok a sťažnosť obvineného V. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

**V Bratislave 22. augusta 2013**

**JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.**  
**predsedníčka senátu**

Vypracovala : JUDr. Alena Šišková

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová